

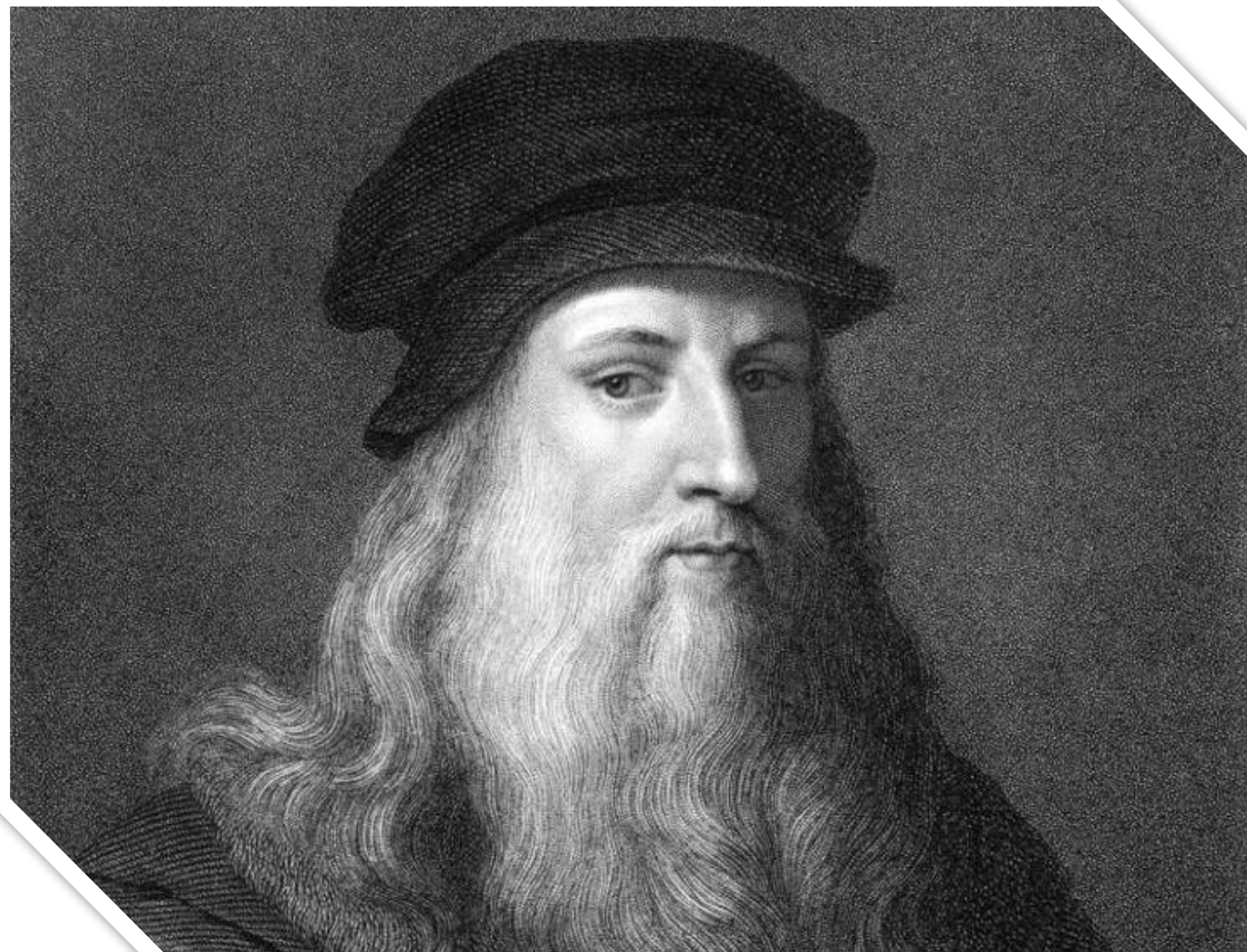
ЖИВОПИС ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ

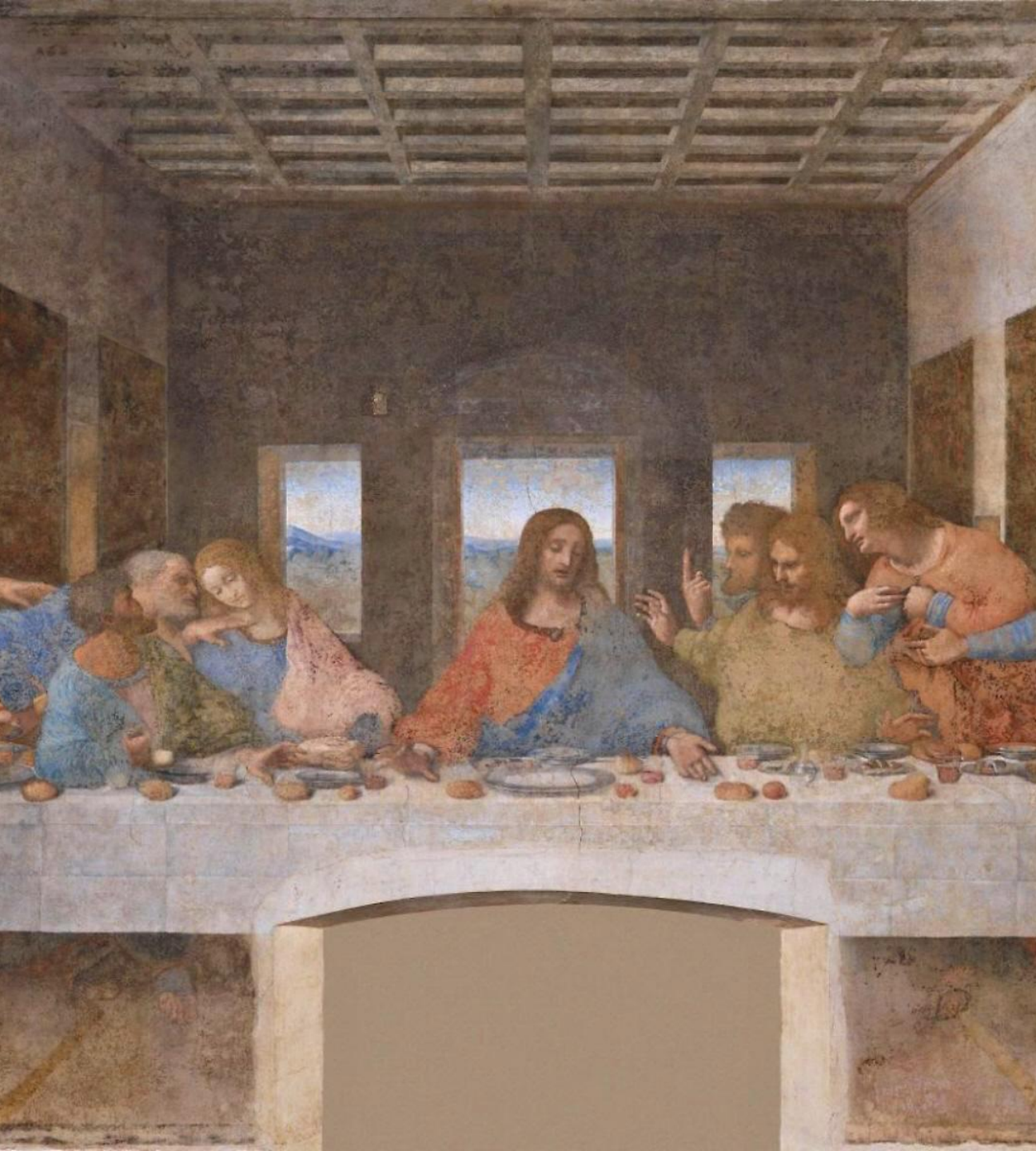
Мистецтво - вираження найглибших думок
найпростішим способом. - Ейнштейн

Живописці Ренесансу створили цілісну, що володіє внутрішньою єдністю концепцію світу, наповнили традиційні релігійні сюжети земним змістом. Реалістичне зображення людини стало головною метою художників Раннього Відродження. Винахід способу передачі перспективи сприяло більш правдивого відображення дійсності. Однією з головних тем живописних творів Ренесансу були трагічна непримиренність конфліктів, боротьба і загибель героя. Близько 1425 р. Флоренція стала центром Ренесансу (флорентійське мистецтво), але до початку 16 століття - Високе Відродження - провідне місце зайняли Венеція (венеціанське мистецтво) і Рим. Культурними центрами були двори герцогів Мантуї, Урбіно і Ферради. Головними меценатами були Медічі і римські папи, особливо Юлій II і Лев X. Найбільшими представниками "північного Ренесансу" були Дюрер, Кранах Старший, Хольбейн. Північні художники в основному наслідували кращим італійським зразкам, і лише деякі, наприклад Ян ван Скорел, зуміли створити свій стиль, який відрізнявся особливою елегантністю і грацією, - маньєризм.

В період 1490—1520 рр. живопис Італії переживає справжній розквіт і вищу фазу свого розвитку. Ще в повну силу працюють талановиті представники кватроченто — Доменіко Гірляндайо, Сандро Боттічеллі, Перуджино, Джованні Белліні. Але підросла і активно захоплює провідні позиції в мистецтві нахабна нова генерація митців, що мало рахується з живими авторитетами нещодавнього мистецького минулого. Їх значно менше, ніж майстрів 15 століття (кватроченто за італійцями), але їх обдарованість і майстерність — майже недосяжні. Їх перелік не перевищує і 10 осіб, але всі вони — велетенські таланти, титани Відродження, серед яких -Леонардо да Вінчі, Джорджоне Тиціан, Рафаель Санті, Мікеланджело Буонарротті. Пізнє Відродження в Венеції додасть ще постаті Паоло Веронезе та Тінторетто. Вже за життя цих майстрів їх твори стануть взірцями, а картони Леонардо да Вінчі, Мікеланджело, фрески Рафаеля в Ватикані, картини Джорджоне, портрети роботи Тиціана і Тінторетто стануть школою для поколінь художників як у самій Італії, так і далеко за її межами, якому б століттю чи мистецькому напрямку вони б не належали.

ЛЕОНАРДО ДА ВІНЧІ

ЛЕОНАРДО ДА ВІНЧІ «ТАЄМНА ВЕЧЕРЯ».

Найголовнішим з усіх занять для Леонардо завжди залишався живопис. Один з найкращих творів митця — фреска «Таємна вечеря», написана на біблійний сюжет в одному з міланських монастирів. Христос прощається зі своїми учнями, він знає про зраду Іуди й свої майбутні муки. Зображений драматичний момент трапези, коли Христос вимовив фатальні слова: «Один із вас зрадить мене». Вони викликають в апостолів бурхливі почуття - відчай, переляк, подив, гнів. Дехто обурено вскакує з місця. Аби не створювати враження штовханини, художник об'єднав персонажі в чотири групи по три постаті в кожній і розмістив їх ліворуч і праворуч від Христа. Леонардо відмовився від традиційного зображення Іуди з одного боку стола, але зрадника легко впізнати: він відкинувся назад, судорожно стискаючи в руці гаман з платою за зрадництво.

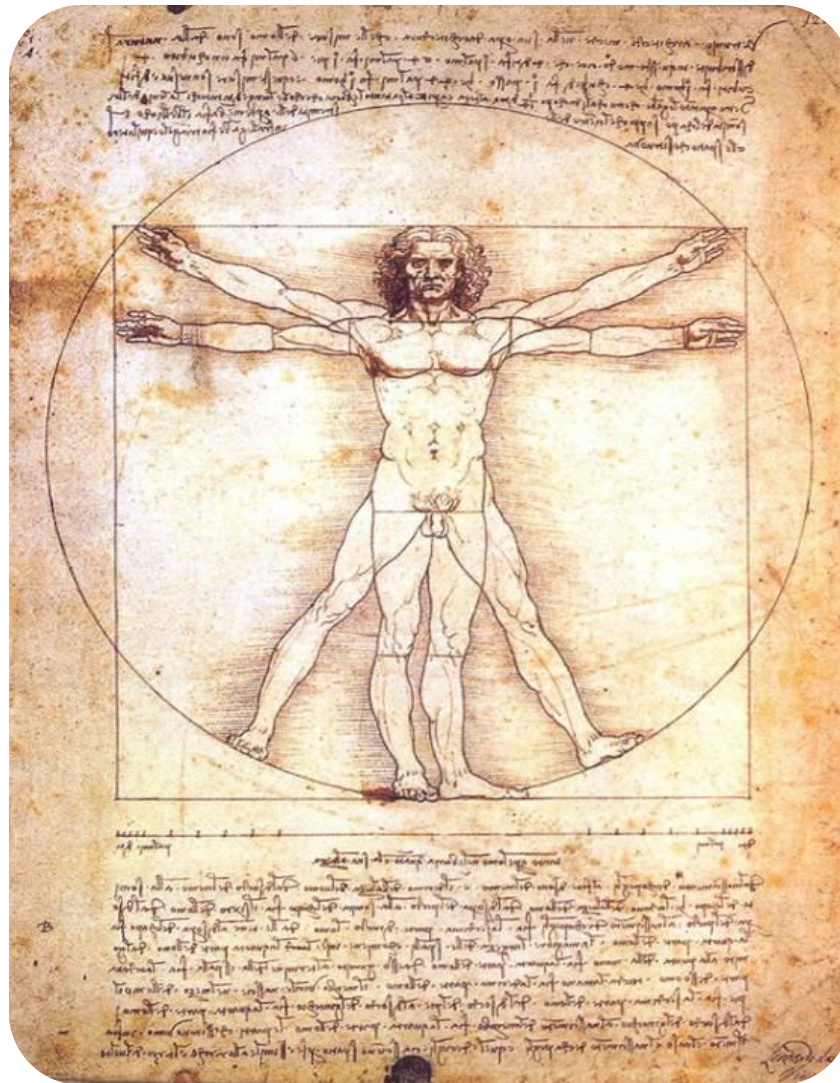

«Мона Ліза (Джоконда)»

Ще перші італійські біографи Леонардо да Вінчі писали про місце, яке займала ця картина у творчості художника. Від роботи над «Моною Лізою» Леонардо не ухилявся — як це було з багатьма іншими замовленнями, а, навпаки, віддавався їй з якоюсь пристрасстю. Їй було присвячено весь час, що залишалося у нього від роботи над «Битвою при Ангиари». Він витратив на нього значний час і, покидаючи Італію в зрілому віці, повіз із собою до Франції у числі деяких інших обраних картин. Да Вінчі відчував особливу прихильність до цього портрету, а також багато розмірковував під час процесу його створення, в «Трактаті про живопис» і в тих дописах про техніку живопису, які не ввійшли в нього, можна знайти безліч вказівок, з безсумнівною належать до «Джоконді»

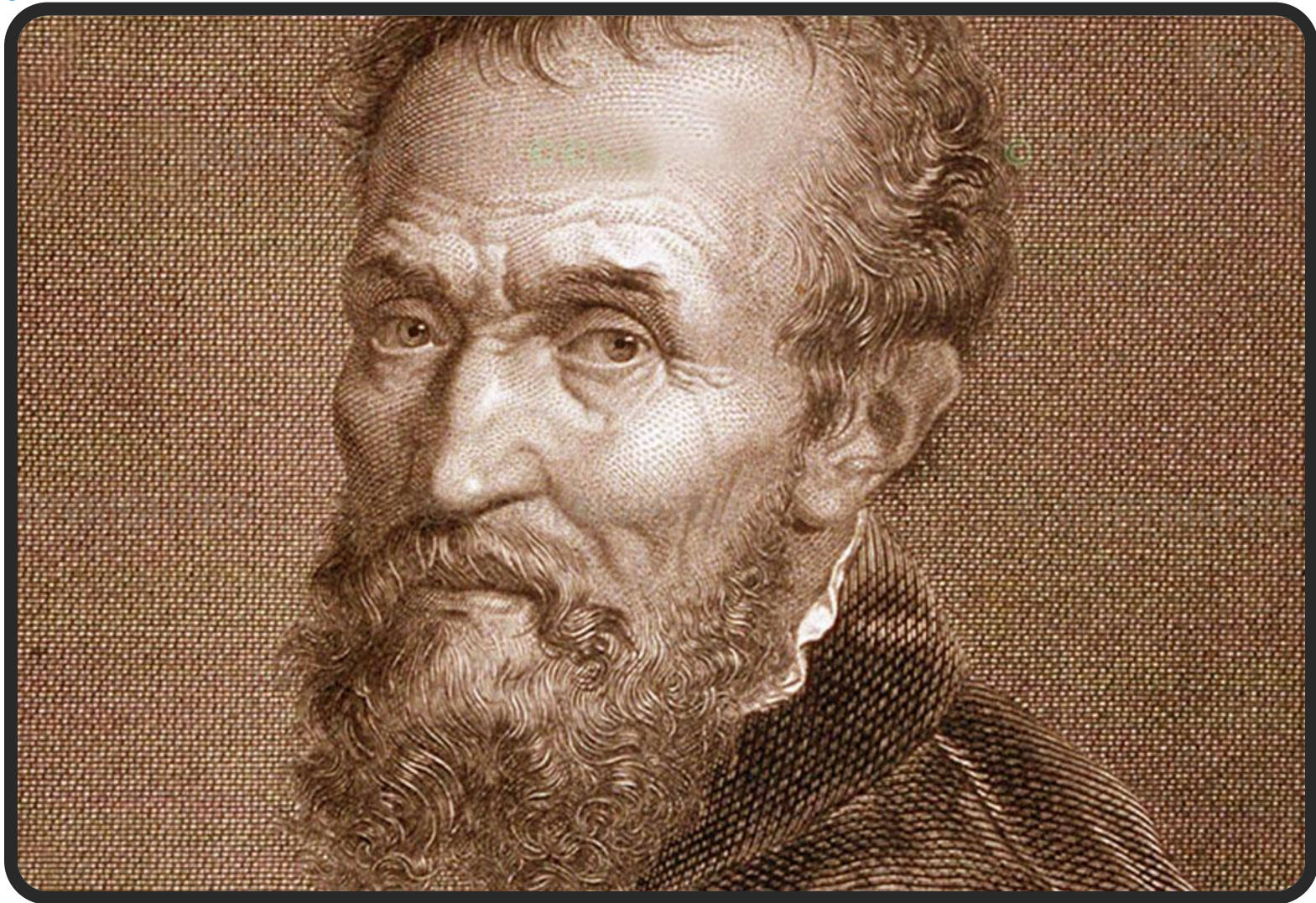

ДИТЯ БІЛІТКА ДКА МОДУКА

МІКЕЛАНДЖЕЛО

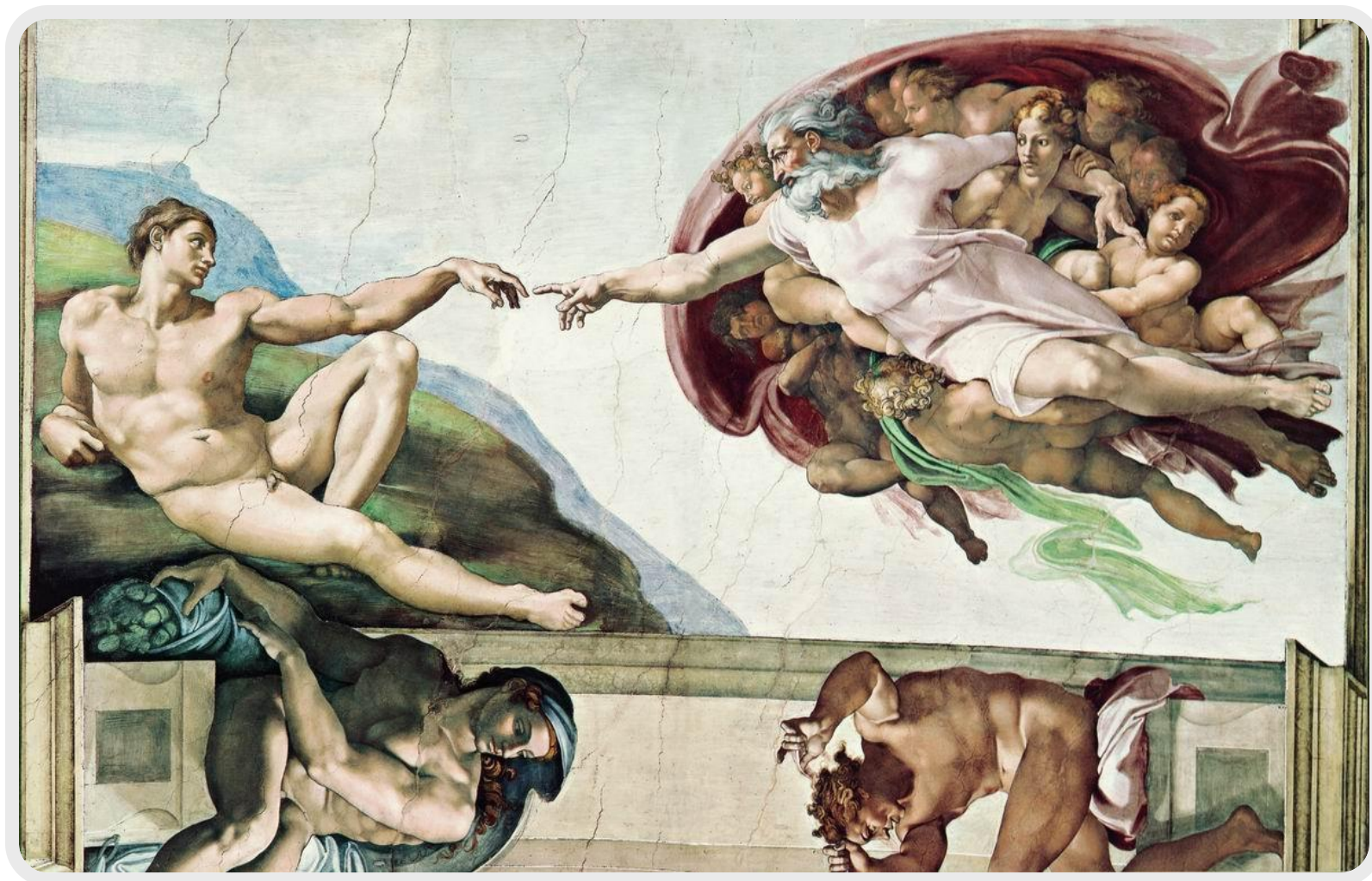
БОУНАРРОТІ

Видатною постаттю Високого Відродження був Мікеланджело Буонарроті (1475-1564) - автор неперевершених творів скульптури, живопису, архітектури та поезії. Дитинство він провів у маленькому містечку поблизу Флоренції, а підлітком вступив на навчання у художню школу при дворі Лоренцо Медічі. Тут він відкрив для себе красу античного мистецтва і отримав можливість спілкуватися з відомими гуманістами. У двадцятирічному віці Мікеланджело відвідав Рим і створив там одну із своїх найзнаменитіших скульптур - «П'єта» («Оплакування Христа»), Скульптура викликала захоплення у римлян, але ніхто з них не знав Мікеланджело. Знавці сперечались, хто є автором цього прекрасного твору, і називали імена уславлених римських скульпторів. Тоді Мікеланджело і вночі прийшов у церкву, де була виставлена «П'єта», і висік на ній гордий надпис: «Мікеланджело Буонарроті, флорентієць, виконав». Мікеланджело вважав себе лише скульптором, але це не завадило йому, справжньому титану Відродження, бути великим художником і архітектором. Його головна живописна робота — розпис плафона (стелі) Сикстинської капели в Римі. Тут яскраво виявився характер художнього дару Мікеланджело: його приваблювали не тихі й спокійні сюжети, а створення бунтівних і героїчних образів.

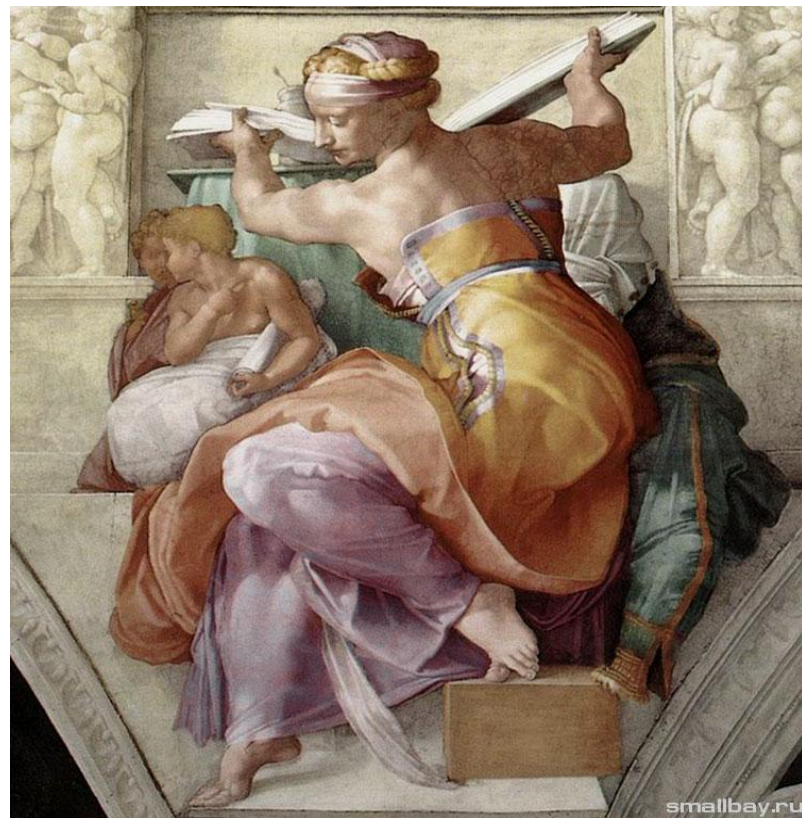
СТВОРЕННЯ АДАМА

Страшний суд

Лівійська сивілла

РАФАЕЛЬ САНТИ

Рафаель Санті

Світлим генієм Відродження називають Рафаеля Санті (1483-1520). Його творчість - це зразок піднесеної краси, досконалості й гармонії. Син художника з міста Урбіно, Рафаель з дитинства жив в атмосфері живопису. Зовнішня краса, доброта й ніжність характеру поєднувались у ньому з величезною працьовитістю. Талант Рафаеля виявився рано, і папа запросив його розписати парадні зали (станці) Ватиканського палацу. Одна з фресок цієї серії, на якій зображені давньогрецькі філософи і вчені, отримала назву «Афінська школа». Декому з її персонажів Рафаель надав риси своїх знаменитих сучасників: величний Платон - це Леонардо, глибоко замислений Геракліт - Мікеланджело, а один з учнів -сам Рафаель.

Найулюбленишим образом майстра була Мадонна - втілення материнської відданості й любові. Вершиною творчості стала «Сикстинська Мадонна» - зображення прекрасної молодої жінки з немовлям на руках. Сповнена скорботи Марія передчуває трагічну долю своєї дитини та все ж несе людям сина як спокутну жертву.

Сікстинська Мадонна

Святий Михаїл та Диявол

**Портрет Іоанни
Арагонської**

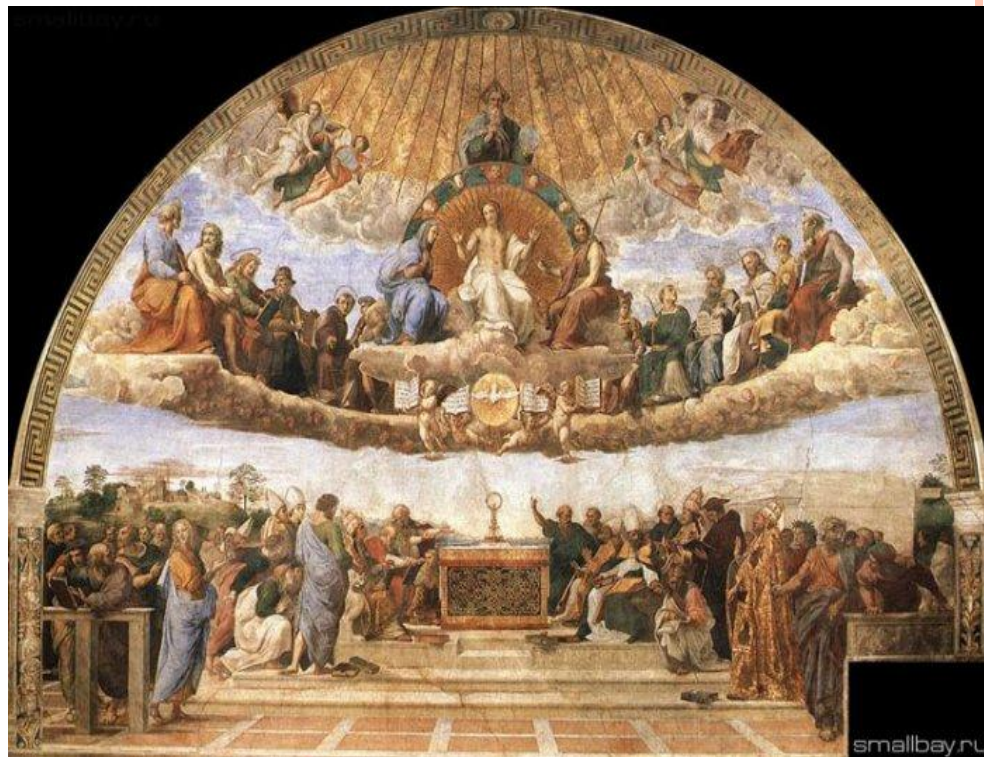
Мадонна в кріслі

Адам та Єва

Диспута

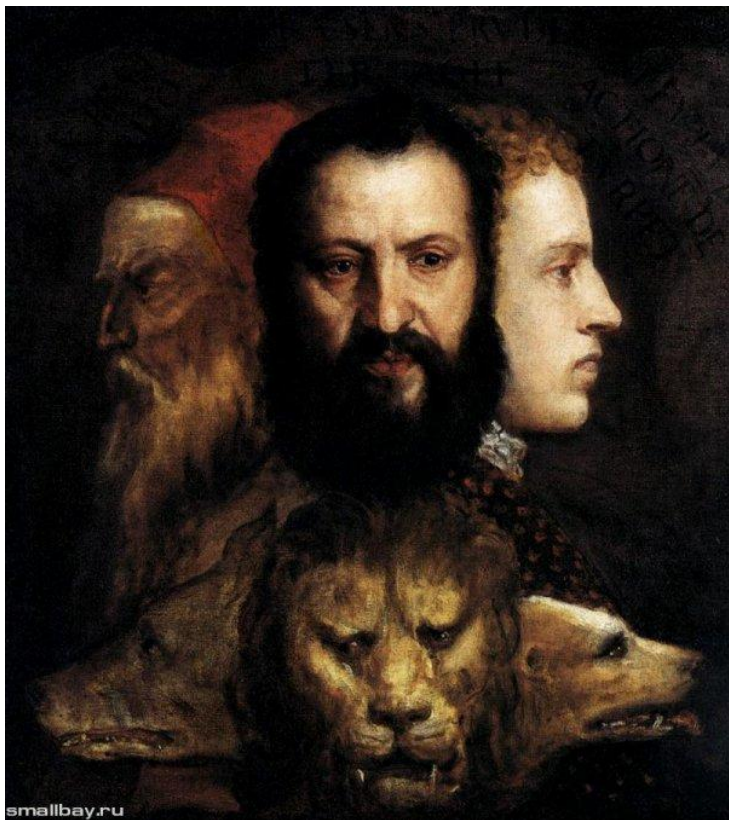
ТИЦІАН ВЕЧЧЕЛІО

Розквіт венеціанського живопису пов'язаний з іменем Тиціана Вечелліо (1477-1576). Художник зберіг для нащадків образ прекрасних золотокосих венеціанок, сповнених почуття власної гідності. В образі сильної, енергійної жінки зображена Богоматір у семиметровій картині «Вознесіння Марії» (більш відома як «Ассунта»). Вдягнена в темно-червоне вбрання Марія плавно підіймається вгору в золотистому потоці повітря. Дивлячись на впевнених, розкішно вдягнених, розумних і стриманих жінок на полотнах Тиціана, можна скласти уявлення про могутність і велич самої Венеції.

Алегорія часу

Флора

Венера з дзеркалом

Тарквиній і Лукреція

Висновок:

- Епоха Відродження і Реформації в історії світової культури має революційну, поворотну роль. Не можна назвати таку сферу культури, в якій би не виникли явища, процеси, що визначили весь подальший розвиток, аж до сучасного їх стану: на зміну церковному світогляду, який панував неподільно, приходить новий погляд на світ, в центрі якого стоїть людина, гуманізм;
 - в науці замість умоглядності, далеких від дійсності логічних побудов виникає дослідне природознавство і, як результат цього, здійснюється величезний крок уперед у пізнанні навколишнього світу і самої людини, виникає спеціалізація у науці;
 - об'єктом вивчення стає і саме людське суспільство, починаються пошуки шляхів його справедливого устрою;
 - утворюються сучасні національні європейські літератури і професіональний театр;
 - унікальним є історичний феномен ренесансного мистецтва, яке дало людству найвеличніші твори.

НАД ПРОЕКТОМ ПРАЦЮВАЛИ УЧЕНИЦІ
8-В КЛАСУ:

Верба Анна, Скалєва Катерина,
Григоришина Тетяна

